

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 808

гр. София, 09.01.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54
състав, в закрито заседание на 09.01.2025 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Атанас Николов

като разгледа дело номер **6580** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 143, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 144 от АПК във връзка с чл. 248, ал. 1 от ГПК.

Образувано е по молба от О. С., чрез процесуален представител адвокат С. Т., за изменение на Решение № 21574/29.10.2024 г., постановено по адм. дело № 6580/2024 г. по описа на АССГ в частта му на разноските.

Изложени са твърдения, че при произнасянето си, съдът е уважил възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от процесуалния представител на ответника и е присъдил адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв., което е два пъти по – ниско от пълния претендиран размер – 1500 лв. Поради това и излагайки съображения, че съдът не е съобразил, разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба №1/2004 г. за минималния размер на адвокатските възнаграждения – за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2 възнаграждението е 1000 лв., счита че въпреки липсата на фактическа и правна сложност, присъденото адвокатско възнаграждение следва да бъде увеличено на 1000 лв.

Постъпил е отговор на молба за изменение на решението в частта за разноските от Дирекция „Миграция“ - МВР, чрез ст. юрисконсулт Л. П., която оспорва искането. Счита, че адвокатското възнаграждение е присъдено правилно и законосъобразно и не следва да бъде увеличено. Искането до съда е да остави без уважение молбата от О. С., чрез процесуален представител адвокат С. Т., за изменение на Решение № 21574/29.10.2024 г., постановено по адм. дело № 6580/2024 г. по описа на АССГ в частта му на разноските като неправилна и необоснована.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Молбата за изменение на решението в частта му за разноските е подадено от процесуално легитимирана страна и при спазване на срока по чл.248, ал.2 ГПК. Следователно е процесуално допустимо.

По същество е основателна.

С решението е отменен по жалба, подадена от О. С., гражданин на Република С., род. на 07.12.1982г. - Отказ за предоставяне на постоянно пребиваване в РБ рег. №5364р-13782/30.05.24г. на директора на Дирекция „Миграция“, МВР и е върната преписката на органа за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с решението.

От представените доказателства по делото, а именно договор за правна помощ, е видно, че уговореното адвокатско възнаграждение е в размер на 1500 лв., сумата е заплатена в брой (л. 9).

Ответникът по делото е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът е приел за основателно, като е отчетел, че делото не се отличава с особена фактическа и правна сложност и е осъдил Директорът на Дирекция „Миграция“, МВР да заплати от О. С. сторените по делото разноси в размер на 510 лв. (петстотин и десет лева), от които 500 лв. адвокатски хонорар и 10 лв. за ДТ.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Молбата е подадена в срока по чл. 248 ал.1 ГПК, поради което е допустима за разглеждане.

Съдът споделя искането на молителя за присъждане на адвокатско възнаграждение в минималния предвиден в разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, според която за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по, ал. 2, възнаграждението е 1000 лв. и го отнася към фактическата и правна сложност на делото. Съобразява и правилото на чл. 78, ал. 5 от ГПК, като присъдените разноси не са по-малко от минимално определения размер в Наредбата.

Във връзка с посоченото, съдът следва да допълни решението си, в частта за разноските, като постанови определение, с което да осъди Директорът на Дирекция „Миграция“, МВР да заплати от О. С. сторените по делото разноси в размер на 1010 лв., от които 1000 лв. адвокатски хонорар и 10 лв. за ДТ.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че молбата за изменение на постановеното съдебно решение в частта за разноските е основателна и следва да се уважи, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ решение 21574/29.10.2024 г., постановено по адм. дело № 6580/2024 г. по описа на АССГ в частта му по отношение на разноските в следния смисъл :

ОСЪЖДА Директорът на Дирекция „Миграция“, МВР да заплати на О. С. сумата от 1010 лв., представляваща (ДТ – 10 лв. и адвокатско възнаграждение 1000 лв.).

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14.- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: